

XVI-ik századi protestáns
énekeskönyv, főcímléc
Szegedi Gergely: Enekes könyv
Molnár, Gy. et al. Műnyolc

614 A

614

AND HIS WIFE
1801 NICHOLS STREET
P. 16

P. 16

XVI. sz. század protestáns
énekes könyve

Gezsi Gergely: Énekes Könyve

Debreceni nyomtatás

Adás mint a 1620. 1579, 1590, 1592, 1602,
1620-iki kiadások.

[Könyv H. Kéziratok sorozat része a Magyar
Könyvtár 1574-iki kiadásával. Regis. M. K.
332 sz. ö Toldy
utolsó kiadás Magyar Kéziratok 2-ik kötet. 183. l.]

Handwritten title in Latin script, possibly "De..."

Ez kiket mindenent David mőngia, fent letok al
tal... dennek mőngia, hogi z Istennek hat imadgia,
az hitetlenleget minden el hadgya.

Nagy hitetlenlegbē mind azok elnec, az kie Rōma
bol Papatul fuknec, mind baluani Istent azok tistel
nec kie az Christusban meg nem epultek.

Papa hatalma a mig regnala, őrdög orfaga. Leg gaa
dagula, ez feles Vilag yaklagbanuta, Christus Iesus
tul mert el fakada.

Az Biblyanae nem vala hire, az breuiarnae nag soe
keniere, mind az papokat ezzel eltete, az Christus Ie
sust egy sem hirdette.

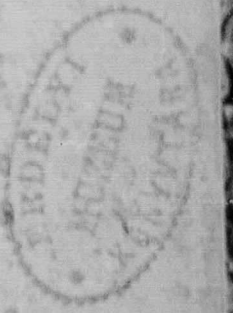
...er Marton kar ton Papanac, hogy megh
veket Romanac, es el hirdete mind ez vilag
nak, im. ... sinez hana az fok buczunak.

...z arani kaput mik ot meg nyta, mindez vilagoth
...a naita, kintul es buntul mind meg oldozta, fok
...ag kinczet u be takara.

...ar mint Herodes meg haborodec, mikor Bethle
hempen Christus bulecek, minden serzele meg tanto
redet, mert alnoklaga mind ki ielenec.

Minden serzelet isten meg tonta, u fent follege,
mert nem plantalta, mind gokoroftul el ki faggata,
mert tunk Iesus est regen meg monta.

Ez azért ok... z nagy romlalnak, eled iouele poga
... postulala az Clastromoknac, veget vet
Isten az fok baluani...
A 3. D.

De vegyuc elő az ſent Bibliat, reane ne varuk. Isten oltorát abban meg lattu ſent akarttat, irgal ma lagat minden haragyat.

Te magyar nemzet ha ſel nem örül, az yr Ieſusba ha meg nem épül, ſent igy eſel ha meg nem ſépül, maradatodnac hidgy ed nem örül.

Van ſo nagi kart ref mind ez orſagban, hogi veget nem vezet az lok vaklagnak, csak zabot pallaſ az nag ercz lonak, hiſem az Iſtent alitod vaknac.

Oly igé feltem az Töröc Czafart, meg ne niargal na ſent Laſlo louat, ſogua ne vinne lok köu er papyat az kie kerengie ſep koporſoyat.

Mit pironkottok papista papoc, az köu ſegtül ſe lik niakatoc, nem kel iſtenec ti ſolof. Mele mondatoc es kialtaſtoc.

Szent Laſlo ſeyer ti imadgiatok, ſepen ezul be be foglathatok, olaz az teſte mind aſt mongiatoc, az nep köu ſempiaſtottoc.

Az Chriſtus teſte olaz nem valt, iduſegönkre k nekünc haſnalt, de az keret Jan vgyan meg ſat ſennec a zel ſozette mi honiuc arát.

Nilua lattuok Iſtenek haragiat, mind ez vilagon ſu allat, mert nem tiſteltok az Iſten hat, a ſent na ma ſeſe hulla.

Az ſerzetelok ſic eſt nem tudgyok, az Luter Mar tot csak ſid alomazak, az iamborok az cza tuc, nag vaklagokat mertük nem iarnac.

Nam ayanlod igaz itiletedet, hogy meg rótaſ m n den kegyetſeneket, ot ſmázd meg niomorodot ſe met, hogi dicziem mindenkor ſellegedet.

Czak te iſtliccz meg igallag ſerint, te ſüiemet i latod uolta ſerint, mily meg engem igallagod ſerint, nem veröttem nekie tudomdom ſerint.

Iol latod vramu alnok ſüteket, kierr mindonnap ſeniegeted öket, mikor hallod kiüül ſep beſedeket, más ſelöl latat alnoc ſüteket.

Szünnel meg immar enni gonoflagtul, eu ellenſe gem az kegyetlenſegtül, hogi nem retent meg az igaz birotul, acki maian ſamot veſen mindenit.

Ha meg nem terendez nagi hamarlagal, Iſtennek ſeniegetö oltoraual, bizony meg lö az u mergeſ nila al, ſegiuerrel eſſleggel es dög halallal.

Fiat fogattal uolt az te mehedben, hamilagot vót vol be ſmedben, maid ſülſ babaſ, nagy keſerü. kit a ſen karon hordof ſledben.

ene n tanaczat vegeſtec, hogi vram haragiat gerlittek, hogi csak ti magatok vralkogiatoc, gondolatokban meg ezalakofoc.

Hiſem aſt en hogi ha iſten akarya, az előbi tiſtem met adhatta, ha kediglen ö ſellege mongy, nem kel leſ ani logyer, gy mint ö akarya.

Az meli vermet ti ennekem aſtatoc, az aróban ti magatoc ſe eſte, mert aki más ember nec aſan ſarköt ünnetu maga eſik bele tudgyatok. Halat

40
PSALMVS.
H Abonylak: Dauid Kiralynac egykoron nagy va-
la, mikor bünéröl Nathan Propheja meg feddete
valakétesen: miel srua Istenek igi köndörög vala.

Attia vristen köndöröli raitany te nagi io voltodert,
lok bünemet böczasd meg nekem irgalmasagodert
hagi vristen ketlec el veinem az te lent neuedert.

Kut vagioc vram föc bünemet mind ez vilag elöt
de meg ennelis en rutab vagiok Istenleged elöt, meri
sellit halat en ahoktagom az en feiem földöt.

Szent templomodot meg seplösitem es meg ferte
stetem, parzsalagban es gykolagban, en magamat
éitem, semeid elöt loha vristen el nem reitefhetem.

Ime vriste mind talpig Vagiok az bünben elötte
mind tista verben be tettefretuen vgi allök elötte,
mint az niat lenel en vgi reketek feltemben elötte.

Anyam mikoron az u meheben engemet fogada,
nagi litalommal es saydalommal ez vilagra hozta, bün
ben fogada rola reamis az bün el arada.

Nincz houa tennem nincz houa fognom
feyemet, feli rettegi el busult telkem az en
vallion simikoron mossa en rolam az en bünem.

Ime eleiben tamaftom neki az en bünem
maga az en lent attiam halalös sebemet, köndörög
ortuossagatal kétesen siuenemet.

Indiczon erfe teged vristen igaz fogadosod, Iacob
Attiank

41
Attiank sakra bünem erör aldomasod, hogy diczir
telsee most te vristen irgalmasagod.

Mely igen tura lennee vriste ha meg uofogatnal
bizoni az napnal holdnal ezillagnal seblenne az ho-
nal, tenki nalannal feierb nem lenne ha meg ufitanal

Rolad vristen ili seledéken többbe en nem lenne, ke-
gietles attiam ha te keduedben ez vtan lehetnek, io
pelda ado az bündörögnek kedues, folga lennee.

Qerömet nekem mikor mondanal es meg irgalmasa-
nal, es kegielmedben hogi ha mind végig engem meg
tattanal, oli nagi sel foual sepe dicziretet en hallanal

Hogi ha kiuannad aldozatomat minden jófogada-
at, meg nem tartana sem kemellenem taled en marha-
mat, tudó vram hogi csak kiuanođ igaz vallasonat.

Hogit meg azért fohazkodalat az te hiteidnek,
kiuannad vram örüan obaituan együt köndörögnek
vram ne hagi mi raitunc az mi bünemnek.

Ne vedram magas kü falat az te egy hazadnac
vram ez mar az orlagod aldot haidnak bizo-
simmal nagy remenleggel kit regulta varnak.

Hogit Dauid Kiraly az u telkebe igi köndörög vala.
Attiank mikor bünéröl vallast tehen vala, ötuen eg
hagi dicziretben est be irta vala.

PSALMVS. 51
MINDen ható vristen siuenetteg siuatelen, legy
Mgalmas minékunc ne legi hozac kegietle, mert

mi

42
mi nagy bűneinkbe, es hitetlenségünkben, nem esmer-
tünk tegedet az te dicsőségedben.
Boczd meg bűneinket batoriedad fiúdnket, ertiue
alnoktaginkat es hitetlenségunket, bűneec sántalan
volta kciertel telkünk, es mi nagy bűneinkuel csak
ronttylic mi hitőnk.

Czak bűnt es hamislagot te előiben vihetünk, mert
felelkent anianktul bűben fogottunk, tudgiue iga-
zat terécz ne ali bűt mi raitunc, de igereted ferint
legi igazság minckönk.

Christus vunc halala bűneinknek valtsaga, draga
laty vunc vere idűségdnknek arra, minden fertelme-
ségől minket meg mologata az veset niomorultakat,
halaltul meg valta.

Kerőnc azért Vrissen ily nagy bűkfe-
ségiseg minckönk mi erőtlenegdnkbe, v
uonket sent telec Vrissenben, az mi nagy
hogy ne essünk kettségben.

Vigaballiad vrissen mi somorv fiúdnket, es
sunk meg nlluan mi idűségdnket, ne tamavuc
ben az mi erdemdnket, bizhassunc az Christ
regbiczed hitőnk.

Mencz meg minket vrissen minden hitet-
sakadgiunc el immaron sem feni vesitő vita,
lleget ne uarunc ily nagy sőc Isteneől, esmerhetuc
meg hogy csak hitet kiuanf mindoncktól.

Batoryezad nieluonket, hogy valhassunc tegedet

53
Vallast tefen az hiu ember te vagy nekē en Istene
te vagi nekem batorlagom, benned bizom en Istene
Mert engemet te mentel meg, ellenlegim nec tőre-
tül, az kemesleges igektul tőruennec rettegeestul,
Vifel teged az Vrissen s v. vallā armiekaban hogi mi
denkor te bizhassal Istennek sarniai alat.

Iesus Christus egi igazság, kőrnikez teged pasul
semmit ne fel az cieli hitetlen rettegeestől.

Semmit ne fel nlluan valo batorunac niylaitul, tit-
kon valo kefertetől, deli őrdőgtől vakfagtul.

Te mellőled bal kez felől ezeren mind el hullanac,
iob kez felől tiz ezeren tenked nem arthatanac,

De maga te semciddel ot meg latod meg esmered
hogi az Isten az bűnkert bűt al embert meg bűntet

Mert te bűtaz mennici nagy Istennec hatalmabā
batorlagod helihetteted, igen nagy hatalmas vrbā.

Nem iarrhat neked sōha semmi gonos rōlalodra,
es hazadhoz nem közelget vesedelemnek ostora.

Mert pāntisōl te felőled folgalo sent angialinac
hogi minden te vrbāban őrizzenec ne hadgianac.

Az Istennec sent angiali vifelnec teged kezekben,
hogi meg ne usd labaidot, tőrtenet ferint az kőben.

Aspis kigion es az merges Basiliscus kigion te lar s
mert az tőrueni es az bűnc, te raitad nē vralkodnak

Talpad alatt meg niomodod az oroflant es őrdő-
gōt, es az farkant a nagy halalt az pokolt a karhozatot

54
Szól az Isten az emberekől mert, ~~...~~ bennem re né
lét, meg szabadított meg mentem, mert meg elmerete
nemem,

Ha en hozzám fel kijáltand, meg halgatom es meg
menté, vele vag' oc banattiaban, es őtet meg diczöti.

Neki adoc hofu napot, es az őrdc bodoglagot, es
megmutatoam ő neki idu őzi ő Christulomat.

Ért meg írta az ő. David Solta könyvet közep bē,
írta kilenczuen ref ebē, hoga munde bizzec Istenben.

PSALMVS 103
AZ ki az Isten meg ilmetheti, io tetemenit efebē
veheti, annac fent lelek fiuet, gerjett hāla adāra
őtet ferkengeti.

Bizonlag nekūnc erről fent David meg esmere
az ő teremtőiet, teremtőienec io teten it, imillyen
modon elkezdē eneket.

Diczardē lellem minden erődde, az nagi yriffet
az fent ő neneuel, algiad az Isten mind eleredben,
el le fedēd io tetememben.

Őc bōc zatta meg minden bündet, ū giogirtia meg
te beteglegedet, es karhozatt meg ment tegedet meg
koronazza teneked teiedet.

Te neked leged az ő fent fia, bunnec halalnac erős
bai vituoia, es az őrdőgnec meg rontoia, es mind Iste
nec fent irgalmasaga,

Ki munde ioualteg meg latot, matalagocban te-
ed

52
Parancsolattat Istenec, hoga feli, veres verittec kel
az kenjeret csi, marhajat adgia igazan es velt, aul io
fogat faporatta testi.

Isten bōc dē nala nagi gazdaglag, az keues iofag na
la nagi fokilag, bekenel lakas nala nagi yrilag,
nagi fegeleg nala haborulag.

Keretienleget heiban nem hānya, ackiben az hit
magat kimutattya, heiban ualo keretyennek mo
ngya kiben gyumölezet az hit nem mutattya.

Inne meg erittyük keretyenlegunknek, bizonyos ie
gyet mi idu őlegunknec, mert az feretet peczeti hyt
unknec, az nagy iregyleg hitetlenlegunknec,

Ezeket írta fent David kőniueben, fāz es tizenket
fep dicziregiben, hoga az keretyent meg elmerd hyti
ból, kiuul kediglen czelekedetiből,

A Z O N P S A L M V S
BODOG az firfirki fely az Isten, az n paranczo
lattyaban gōny őrkōdik, mint az iambor hu enged
anok, nem kōldmben ezis az nagy yriffennek,

Aldottak lefnek ez földön ū fia, az ilen bōuiri az
ū iofogat, nem lefen ū nekic ualami buklegek, my
keppen az Isten nekyc meg igerte,

Dicziret gōdaglag lefen ū hazalan, minden ioual
őtet fereti az Isten, az ū eleteben lefen fegyhietlen, az
uigallaga őrdōcke meg marad.

Fenlyk az ily ember ő iamborsagaban, tō... k
őzt

nyelvi mint az világosság, batorlagos mindé czeleke
deitben, irgalmas mindenhez es nagy bekefeleges,

Könyörög ez illien minden nyomorultón, minden
jószámból boldoggal obogtat, tudom hogi az Isten őt
rette lafara, hogi gongy at uifellie az földök dődök nec,

Minden befeledeben uagió nagy igazság, minden fo
lafaban Istennec igie, mert ez neki mindeden nagy
gőndrüfegé, senkit nem ragalmaz ő nem giölökődie

Bekefeleges lefen az ő Istenben, nem retteg semmit
az hitelenek közdöt, nem felie az ő nagy fenyegetefeket
oltalma ő neki az örök vristen,

Orde emlekezeten lefen az istennel, ki az ő hieie
röl el nem felerkezik, igiret ferint ő nekic meg fizet,
az ő io uoltabol Christufnak altala,

Nem fel ez ualami gonobizenettül, nem retteg sem
mit ez mikor haborgattyac minden remenfege az egi
bizoni Isten, ki őtet biztattyac es meg otalmazza.

Bator az ő hieie Istennek altala, hogy ki feritien
meg ne botrankozzek, diezekedgyek magab ő elie
legin, világó őrdögön testen es az poklon,

Istenek malafiafenlik az emberbe, diezek az
az igaz emberektől, meg koronazatik az nagy vristē
től ex bodog lefen Istennec orfagaban,

PSALMV S, 13.

Keresztek, kie ez földön lakofok, neueteket az
Isten agyafat, az ő neuet földtelen ti algyatok, uele
Mind

PSALMV S

Bündöc hozzád kialtuc, vriste köndrüli raitük nisd
meg az te fuleidet, halgasd meg köndrüfegütiket
mert ha te mind meg itilendöd, az mit vetkeftünk te
ellened, mind karhozunc előted,

Nagy az te irgalmassagod, az bünt meg botzat d,
mias nekünk, lemmi erdemünk, nims lemmi aratla
fagunc nims diezekedgye előted, felure mintian
tegedet, es köndrüfegunc feneked.

Azet bizzunc az Istenben, es nem az mi erdemün-
kben, nyugodgiec u benne lelkünk, u legien mi remea
segantalan u nekunc niluan igeri, hogi ak ar otalmat
lenni, es meg fizet ő neki.

Legiunc erdemünkben bizzunc ezak az vr Isten
ben ne elur diezekedgye ketfegeit, ne somorkodgiunk
lelkünkben, legien erös minden kerestien, ki meg vy
alt fent lelkben, es bizzec az Istenben.

Halkunc loc bununc vagion, Istennec töb kegiel
me vagion, nims ő irgalmanac vege, hona emberek-
nec loc bune, u minekünk Regies pastoruk ki őriz
minket pokoltul, es meg ment karhozattul.

PSALMV S, 43.

Elfezes Isten hozzád bialtunc nagy keferüfeggel kö
ndrüfegunc neked hogi legi legüfeggel.

Iek inez mi te kerönc vristen illy nagy öküfegu
nkben, es meg fizet nekünk erös lenfegeünkben.

Mind

Azzai en lelkemet, sian meg vuttia es vionnan
meg adgia, membtan az igaz hitet enneké
meg mutattia: Az u fent traba tonloru lelkemet csak
egictul bittattia, mit elablagomhoz az u fent fiaert
iglagat in tattia:

Ily nagi remegfeggel es bizodalommal azért te
bened bizom, en vram Istenem tellemet lelkemet en
tenek el ajalom, ha fente az halál vörnyé anniekaban
az en seimet latom, mert te vagi en veleni fada dila
fomat azért te tuled varom.

Meg vi astalt engem te pastori vesed es te p
botod, az iok niomonilag mellic nepeidet m
tod faniargatod, mellic bebededhez ali nag
üket oktatód es tanitod, hogy el ne vesenek ló ve
led legienek mind öröcke meg tartod

Im nagi kefülettel ellensége elót astalt berzez enne
kem, az te fent fiadnac egi aldozattiaual taplallod az
en lelkem, meg vigastalt engem mindenkor meg
adod bdsfeggel en eletem, en ellenségem nec nag
lap 1. meg tartod az en lelkem.

Halando testemnek halandosagatul meg fiabio
egem, ez vilag sen arthat sem alnoktagaual es
bofiaua, mert en e altalad fu ellenségemet az örök
gót meg ois ma eletemet csak te benned biz
uan mindenki helihetetem.

Az no voltodbol kegielmefegedből, mind eze
ket

S-előnéf-meg f... telleben adollagnkat, egy fil
terőllillerre le köte buncinket.

Szuklegünenek elei ez lón iduözulesünenek, clegh
meg fizetele mi nagy adollagnknak.

Ez lelkünének kenierelón nekunk az ő fent teste,
lón örök életünk nec az u Istenlege.

Elt Attya magas menyből iol latuan fent orfaga
bol, vgy engezteltetek meg fent ha halalabol.

Gy szödelmet engedé az poklon es karhozaton, ne
künc hatalmat vennünk vgy ada az bünök ön.

Ezert attya orfagat erdemlőtte diczöleget, ketkep
pen örök leget bir a nagy gazdaglagat.

De magabab egyker nekünk atta az malikat, erde
menek... hanc fent igallagat.

Igy berzeok... el veset öröklegünkhez mel
lic intnanc hazan... az el veset iofagunkhoz.

No mert hagi iol tuda mi feledékenlegünket, meg
... ról meg intt minket.

... let hogy crettünk engedé... kezében,
... hogy legyen örök emlékezében.

... zert v... zorat testerd... hogy emlékeziünk,
... verei el hogy el... felekezünk.

... vaia hogy el... es hogy vgian el feleittiük
... ez nagi k... hogy vgre feledékenlegben v...ük.

Ezokaert akara meg igitt irgalmaslagat, es beperfe
tlenye bününk nec hozanattyat

CZU

Czuda képpen ezeket ezeket orzeshogy fana min-
ket mert u jol latty a nala un örök el vesztunket.

Immaron is ezeket semmit nem faratlagait, de o
rök hafa adast kiiban minden dolgaert.

Fellic azert elenunk ezak halandias legy en dolgunc
le lectone harastunk es uletunk.

Orök örpendezesben fogalljuk nagy dieziretben
magunkat tibtellegben rartanc mar ez életben.

Mert nem mienc az banat kik nagyunk Isten iegie
sij, de azoke az meliek az ötdög kördli.

Diczeret Attia vristen hu es sent lelek Isten, legy en
örök igallag az diczö sent háromfag.

VGYAN AZ ONROL

IHER diezintük az Istennek fiat, az sep fiznek zldöt
sent magfattiat, cz vilagnak ede meg valtoyat, bünc
föknec kegyes fol oloyat.

Iesus Christus kegyelmös meg ualront en
adatot tanitone, sent atyaddal telleg es
sent lelecek minden igazatonk.

Teged uallunk hatalmas Istennek, kezdet r
lo természetnek, sent atyaddal egi örök k
tyabol telletel Istennek.

Feremtesnek te eldite valal; kezdetnekül az Isten-
nel ualal, anyánakül Istenül, farmazal, örök ige bay a
börmondatal.

Te általad ez világ kezdetek, es semmi ből sepen te
remte-

Mert mi igen vetkeztünk Istenfeged ellen, mind te
rehtö meg válto es sent attiank ellen.

Eletünkben rend be igen meg bantottunk, mi nag
sob bunecnek el teged ingerlettünk.

Gonoz Foual bandedkal lattással hallással, rig seleg
nibr dallaggal ragalmazalockal.

Szüksös atkos voltunkal harag tattalunkal, hamisla
mi hitunket giakran mondalunkal.

Istenei karomlással es hitetlenteggel, mi niomorufa-
ginkban beketelenfeggel.

Istennek sentrigeiet noha giakran halljuk, de my
bennünk giümböltset semmit nem erzzük.

Az Istenei es attiahu telletet, niutsen bennünc de va
gyon ekt elen feretet.

Buyalag es tork osslag meg foyt az ketelleg, telhetet
n atkozot izgat az foluenleg.

Mint rengernee fönenie meg bamláhatatlan, azot
mi büntünk magunk tudhatatlan.

Pl. e. ualis magunkat Istenfeged elöt, bunecseknek
ak mind ez világ elöt.

Ne nezd mi büncinkek es gonossaginkat, de tekints
keg elmeslen irgannilag odar.

Es el ne seletkezzeel te igirétediél, te büncösekhez
valo kegyelmeflegedröl.

Kit nekünk meg igertel te sent fiad által, es mon-
dal Ezechiel Propheta által.

Hogy

Roncz meg vrissen az baluanio
mal kergetik lelkünket, es kie czufolliak az te fent ha
dat, Christus vrunkat.

Attya Istennek öröcke diczölleg. es az Christusnak
adassék tisztelleg, az fent leleknek egyenlő meltoilag,
menyben diczölleg.

AZ KEGYETLENEK ELLEN.
Azak te benned vram Isten vagy on bizodalimunk,
mert semegen sem az földön nints több bizodalimunk
azert halgas meg minket mert neked kényörünk, es
tekints le magas menyből kényörül mi rartunk.

Legi uezerünk kegyes Isten legy erős hadoagyunk
legy kő varunk legi paitunk legy minden olalmunk,
ne mondgiak azt az pogániok hogy nintsen Istenünk
ne karomliak bosulagra fent neuedet nekünk.

Oltalmaz meg mostan minket minden ellentegtől
tamagy mellenk mert igetted magad legtelegál, ha
dicz meg immaran az hitetlenegtől, de
mindenkoron teged igaz hitből.

Veddel rolunk kegyes Isten ez nagi Isten infegert
latod hogy mind Farahok mostan az föld nepe,
hosszank mint az vvazt u kemeny biudket, hogy lehé
sünk my övelek lelekben egy csek.

Ezt engedg ed attya Isten az te fent fiadert, az meg
valto mi vrunket az Iesus Christusert, kit böczatal ez
vilagra halalt a biunkert, es meg aldal mind öröcke
mynkert u kedre.

HAlat adunk te neked örök Isten, ki mennyekben
vagy örök diczöllegben, meg eppitef minket te fent
igedben, hogy ne ellünk ketlegben biudket.

Kerönk teged minden Imartaginkban, ne hadgemi
nkert el vesünk vaklaginkban, tarcz meg minket az
hitnek agaban, fent fiadnak Iesusnak vallalaban.

Ez vilagnac ne nezzed nagi vaklagat, fent igedhez
nagi halaadatlanlagat, mindé bünbő tuled el tauozalat
fent neuednek illyen nagy karomlatat.

De tekints meg Christusnak meltoilag, fent fiad-
nak keresztán ken vallalat, dragalatos fent vere ki on
talat, az hittecsnek bünökert aldozalat.

Tarcz meg kőstünk meg erret fent igedet, vigaztal
ha veat lelket mi biunkert, eppitef meg romlot ter-
meletunkert, diczirhellük öröcke fellegedet.

IN VOCATIO SPIRITVS Sz

meg minket nagy vrissen, ez mostani nagi
ben, es tekinez meg minket mi életünkben
hogy ne ellünk ez földön hitetlenlegben, örök kezébe
fent csak te vagy az vilagossag, életünkben te nagi
igassag, mi Isten biunkben nagy vilagossag, somoru
biunkben te vagy igassag, örök hodoglag.

Tanoztasd mi tulónk az hamisslagot, ad biunkben
az igassagot, es az mi lelkünkben nagi batorlagot, hogy
viluan bihellük az hodoglagot, örök orfago.

Adgy sent lelket az tanitoknac, egietemben az hal
gatoknac, hoga mind engedhesunk akarotodnac, di-
ziret mongdassunk az te fadnac, Iesus Christusnak.

Hala tenked meibeli Isten, ki vigasztal minket ele-
tunben, es el nem hadcz minket nagi fuktegiunkben,
meg erdiesz minket az igaz hitben, igiretedben.

MAS DICZERET AZON

notaiara G Z.

K Erefienek kie vattok, Istent keriu adgion sent
leket, epitolmi bennunk az igaz hitet, valhasluc csak
az Christusban az idu esseget, adgion sent lelket.

Szent iegiet halhasluk, haluan es el h hesluk, hiten
meg tarthasluc es szizhesluc, rola mind ez vilag eldi
vallasi tehessune; benne bizhaslunk.

B zolagot fiunkben az sent lelek tegyen lelkunk
ben, erdialen minket Isten kedueben, tegyen minket
bazonossa nagy kegyelmeben, legiunk keduebe.

Hitetlennek u finer, haitla hozza ne nezze b
hoga meg ismerhesse idu zirdiet, es tehessle miuene.
Ben az dio keduet, aduan sent lelket.

Ne nezze buncioket, nezze Christust mi erdemun-
ket, kinec o sentlege minden verunket, halalual el
r...

... minden ideben, re-
... minden idaban, hoga lathasluc az
... az menniorlagban.

Hogy

HOGY AZ ISTEN AZ O HIVEIT

O minden gonostul meg otalmazza.
Minden hato Isten, ki az te kegyelleged bdl, az te
sent igedben magadat meg jelented, az te akarotodat
hineidnek ki jelentetted, hoga teged esmeriunk, es
erdcke diczitiunk.

Konforgunc mostan neked boczasd megh buncin-
ket, oltalmaz meg minket minden tele gonostul, er-
dsg tul es az buntul az halaltul, es karhozattul, az Iesus
Christustert mi meg szabaditokert.

Oltalmazd hineidet, kie tegedet fel magasztalnak, es
csak benned biznak minden nialtalaiokban, hoga az
hitetlen nepec, meg elmetiek hatalmasladodat, hoga az
te hineid erdek istellyenek.

Dicziret az istennek, Attyanak es fiunak, es az sent
leleknek, az egy bizoni istennek, kyt diczirnek men-
nyegben mindenkoron az sent angyalok, ter mies di-
cziruk, mert igalmas minekunk.

AZ MAGIAR ORZAG SIRALMA,

kinec romlala az balgani imadalert es
gonos elet miat let.

T EKinecz teank immar nagi vrillen az mennegb
az te diczileges templomodbol, emlekezel meg im-
mar az te oru dpo.

Miert hoga al minket illyenagen megh romlanunk
mi... el puztultunk, myert tauozal
vrillen illy melle mi talunk.

Tu.

153.
Tudjuk hogy vetkedjünk, mert tegedet ne tisztel-
tünk mint atyánkat tegedet nem tiszteltünk, mint hatal-
mas urunkat tegedet nem feltünk.

Azert kel már sötetnünk, pogánokat gyilkosokat,
paraznákat bálványimádókat, kiének el kel viselnünk
kemény igyokat.

Elvüed mi dúlunk orfagunkat kiralyunkat, föld-
hez vered az mi koronankat, földed elöl el vetted my
aldozatunkat.

Meg ünnek loc helyeken, feat neuednee diczreti,
sep itacanak ekes cneklesi, mert az baluany imades tii
led est erdemli

Közölünk leuagtal, nagy fok kazd-
vitezeket erdsirhakat, kik nec ked-
tal vadakat.

Közölünk rabba teuel, fok nienn-
ker gyetmeket et gyenge sep szizeket
neinkert-fizeted ezeket.

Mind ezek bds ismeriuk büneink nec sulioslagat, ha
ragodnak tettenetes voltat, mert lattyuk fellegednek,
mar bosu allalat.

Elranozek mi rölünk, io nagy Isten mi örömmünk,
nintlen immar semmi vigassagunc, siralomra fordula
az mi nyayallagunk.

De megis nincz mit tenniünk, csak te hozdad kel
folyamunk, mert iol lattyuk hogy...
nünk, ha az mi büneink bds hozdad meg nem terünk

154.
Emlkezzel meg roluunk, hogy mi fleg alvil terentet
tünk, Erdög miabun ala vetettünk, mint az arny ek
el mulk my gyarto czerünk.

De az te ig voltodbol, katozatban nem hagyatun-
ne, te fent had alral meg valtattunc, bdsitül öröchalal
tul már megmenekettünk.

Tamadgy fel azert immar, nagy visten mi mellet
tünk, az te kezeidet niints ki ray tunk, es ne ves el eld-
led, kie meg mómorottunk.

Lassak még az poganok, hogy mi reank gondot
visels, kiket te fent igeddel legeltrecz, es noha meg ban
tottunk, te tüled el nem veez.

Mert latod el hagyattunk, es csak te read marad-
tunc, nyauolya loc tudatlanoc vagyunc, es el hagyot
at nac csak te vagy otalmunk.

Diczirtessel nienn egben, fent haromsag egy felleg
ben, ki meg vigasztalt minket lelkünkben, noha gyö-
tretunc mostan ir az mi tessünkben.

IRALMA AZ MAGYAR OR-
agnak az Ierenyas Prophetanac
irala feint.

K Eseraes biuel magyar orfagban módhattiuk ma-
gunkrol az nagi siralmat kit Ieremias regé iri sudokrol

Emlkezzel meg hatalmas Isten, niómörulagine-
rek ints mi reank, al bosu immar my nagi rölafu, röl

Mert öröklégünk tulunk fordula pogan imzet-
tegre,

gre mi lako heliunk falla mi rolunk idegen nepekre.

Edes attianktul immar meg valtunk arualagra jut-
tunc edes aniakial mind egietbe szuegie marattunk

Meg homiuhoznan minden vizunket draga pinze
isuk, nagj faratlagal be giutot farkat imar arto vesuc

Mi ellenseginc eles sabliakat feiunk felet forgatnak
erős munkaba farat testunk nec nyugodni sem hadnak

A pogalagnak oli nagj rablagra mi magukat attuk
hogi csak kenyerral mi chlegunket meg elegithesuk.

Siruan monthattuk selleges Iste vetkit attianknak
kik mi közdönk regen el multak mi reank fallanak.

Kegietle solgak nagj dihöfeggel raituk vralkodnak
nem talalhatunk mar remenleget sabadulalunknac.

Nagi selemmel es reuegessel puftaban budosunk
eledelunket mi eletunket kezunkben hordozzuk

Testunk nec vere nyit az kementee el farat el e
az nagj chlegnek u töze miat vg an meg lult vesuc.

Asoniallatok titalagokban meg gialastanak, az
gyönke süzek sok varalokban seplöket vallanak.

Az fejedelmek akasztofara sol fügeztetnek
nepeknek u tekintetek nem bszultetenek

Illyu nepeck el es gyermeckel gonosul elenek k
gyetlenleget ektelenleget ködünk miuelenek.

A mi hitunk nec mindē öröme mar el fogiatkozok,
gyulek szetunk nagy siralomra fordula valtozek.

Az mi feiunk nec sep ekelege közdönk ki efek, iay
mindecke immar mi nekünk merigē vetkeztünk

den ellenseginc, ac kic meg tagadglak a diczöfleged.

Senkibe nem bizik az Ania sent egihaz, hanem csak
te benned ki minket oltalmaz, es igazlagoddal mindē

koron taplals, sent sebeiddel minket meg vigasztals.
Halat adunk neked menybeli nagy lsten, ki vagy,

egy allatban es harom semeliben, ne hadgi minket re
regnunk az keserüegben, halalunk orayan ne essünk

keserüegben.

AZ IAMBOR ELETNEK VI-

giazafara valo intö Enek.

AZ mi mesterünk minket arra int süntelen vigyaz
zunk, kic keresztiennek vallunk magunkat az mi ele-

Keresztienek nec az u életék süntelē vigia (tünkbe
zon, lekec figgeztuen mindenkoron legyen az Iesus

Chrustusban.

Az sent Methenal vrunk ast mondgia süntelen vi-
giazunk, hogi eztelenül ne talaltassunk halalunk oraiā.

Mert magasztalan az mi vrunknak az u eliuueffe,
nincs az u iarafa es nagj okoflaga.

koron tudna czalados ember az or eliuueffet bi-
a; l' is, es az u hazat nem hadna meg asni.

med piniaian mi fel ötedzuc az mi agiekunkat
okban mindenkor legien egö sduetnekünk.

Hogj ne törtennsec ackepö nekünc mint az öt bolöd
szünc, kit olainelkül viselic vala az u lampafokat.

De czelekedgiünk mi azonkeppen mint az öt eses
szü.

szűz, kic lampasokban az vt

Legienek kefen az mi lampalunk es meg igazittan
hogi be mehessünk az ud legenniel az meniegdobben.

Hogi mi uarhassuk az ud legennek az vt idueler,
az eczakanac, az u közepin mikoron el ijuend:

Mert ha ugi lesünk miht az et bolond füz, olayunc
nem lesen, mig adokul my meg ittuendunc az aytot
ls: zaryak.

Ayto bezaruhan ha mi fõrgetõnk, minekünk azt
mondgyak, bizoni nem tudom hogi kic legyetek, o
tan ki rekedünk.

De keruuc mi azon mi vrunkat az vr Iesus Christ-
st, hogi be mehessünk u vele egiut az lakod lomban

Diczeret neked attia vrissen az te
etemben az fent haleckel öröckön öröcke.

ALIA.

N Magastallak en Istenem not
Agy vrissen ne hadgi minket, ne akai
sunket, Pogany keze ne adgy minket, ki
fent nevedet.

Mi bununkert el fenuedgyük, mert b
nem terunc, fellegedet ne ilmeruuc, azért ti

Mi hazukba bekeslegel nem lakhatuuc
seget, kormul vdttek elleseget, el pusitnak felheseget

Prophetaknal vagion irua, mint felleged meg mo n
dotta ha ki igedet h:

BEI VINDI... HET... MONT

Annak utat te mey tartod, u sfuenit igazgatod, min-
den ioual latogatod, ellenlegtul oltalmazod.

Es nagierõt azc u neki, futnak neki ellensegi, faz
kõzzülök el kergeti, ezert benne mind el veri.

Ha peniglen nem halgattia, fent igedet nem fogad
gya, es u utat nem iobittia, ellenseget hozza hiya.

Es oly nepet hoz u rea, kinek nieluet nem tudhattia
vifik uter nagı foglagra, es u efik nagy rablagra.

Ezenkeppen molt mi uagiunk, meg fertezet az mi
vtuuc, es ilmeri ne akariuk, azért niluan el pusitluc

De kõrdögunc nagı vrissen, nez mi reanc kegy el-
kic fertezünk nagy bunõkben, s-nem iobu-
nben.

kban tarcz meg minket, ueddel rolunk el

adgy nekünk bekesget, fent fiadert

inczen nekunc ha nem czak te nagı
iunk czak besededben, oltalmazhas

tellet örök Isten, fent fiaddal egietemben, fent
egiemben, mind öröcke diczõlegben.

Uman descendit

MAS EZEN NOTARA

Vram Isten magastallagba, ki lakozol mennic ban
tekincz reanc niauialiankban, mert vetkestunk go

Tudom aniam nagı uedekben fogot enge
O ij

heben, ki sűntelen forgot bűnben, őrdög miat nagy
insegeben.

Iai ennekem niaualiasnak, ez vilagon el hagiának,
vetkec mia el faratnak, es Istentűl meg vtaltnak.

Nem monthatom bűntelennek, magam latom erőt
lének, Istē ellē nagi uetēnek, őrdök kentől meg epetnek.

Ast iol latom meg vtaltam, Istē felől mit vallotta, en
tellemet vgi birattā, hōgi meg masnac sem mondhatā.

Melto vagiok karhozatra, mert az Istēt nagi haragra,
inditottam batran arra, nem gondoltam semmi iora.

Dögletes volt eiletem, Isten ellen
mert en neki nem engettem, fertelme

Est im ertē dolgaimrol, ketsegec sem
rol, őrdök tüznecec faidalmitul, retteg le

Semmi ketsegec meg kel halanom, el
valnom, föld giomraban kel fallanor
meg rothadnom.

Czontom süllel el haniának
nac, izröl izre mardostatnak,

Est magamrol igi ertettem, eletec
Istenemet sem bōczultem sőt meg ne

Nagi kar nittyā fűleimet, ha nem
nem nezi bűncimet, de csak varia meg tertemet.

Viciretet kel mondanom, kitűl magam sem ohatō
mhez kel foliamnom, Christus által neki folnō

fep sűztűl ielentecc, ki attiatűl boczat tatek,
ul fogantatek, vece ertűnk fűletetek. Re

De tres veget immar vrbűntetefednec, fordic, semeidet
reanc kegiellegedben, mert az te nepeid maid ketsegeben
esnek, enni nagi sok insegeben.

Immaran vristen esmerűk bűneinket, banniűk es sirat
tűk regi hitetlensegűket, minden sentsegűket, mostan
tűi utallűk, miit fertelmesegeűket,

Fordic haragodat mar az pogan nemzetre, kie nem
lisnek teged őrdök idűssegekre, had esmerienek meg te
ged Iesus Christus őrdök vesedelmekre.

Ezek eiel nappal solgálnak az baluannak, tistesseget tes
nek az czalard machumernek, io ferenczeieket nem tu
laidonittyk, nieked igaz Istennek.

Czak hallaniais neuedet nem akaria, te sent halalodat
neuetik es karomliak, az Sidockat egiűt az te sent igedet
pōgdōlik es czufolliak.

Iambor uen nepeket űk tistelni nem tudnak, az czōcze
knekis egi falat neni engednek, retentesseggel nagi
letuntelenseggel űket sabliara hanniak.

unisseget semmit űk az nennek nem tesnek, az gier
kōn semmit nem kōniōrűlnek, sok giermek agi
yallatot az lo hatara vonnak.

segeket beselleni nem merűk, mert soha hirre
nk m hallottuk, hōgi mind az ceg az föld reaiok
ast minniaian czudallyuk.

azeket rontanak es vesitenek, nagi sok ezer
uk meg sepolttenek, ki miat segeneiekc nagi segie
ekben, nagi hamit meg halanac.

Ruhaiokat rolok ektelenűl le nonak, az segeni rabokat
mezitelenűl hagiak, mint az sereg czordat, az Taur ostor
ral elōttōk haidogalliak.

Ehsenek miatta mind el sakaškottanak, az somyufag
miat nagi sokan meg halanak, az vad lonak hatan nagi so
gienke sűzek, halalra bagiadanak.

Nagi sirtian annioknac az gyermekek kialtnak, annal u
zet inabm edes aniam ast mongiak, u edes annioknac csak
nem hasad siuek hogy csak ast sem athattyak.

Nagi undok etellel begeni rabokat tarttiak, az lo hust fo
uetlen u eleikben hanniak, az czikoc uereuel kaczolac te
yeuel begenieket itattak.

Meg nem keserednek az kised gyermekeken, kettose
uel uket iltetik az nieregben, az artatlanoknak csak simi
sem hadnak, feyek ofue veresen:

Etekkal itokual uk semmit nem gondolnak, hideggel
halalokon egi salat sem bankodnak, mint az ferget bellet
hagigalni begenieket nem fanniak.

Nehezkas asoniok kik kofitok fulnek uala, gyermek
labat foguan az Tisaban vetic vala, ku siuek mondhattic
kinek siue raita nem keseredik uala.

Szegieliuk mondani mennieken leaniokon, es gyerme
keken sep asoniatatokon, az minemu seplok u raito
lottenek, kiert Isten verd torkon.

Nagi verefegeckel kegietlenul kenozzak, i
tozzanak erusen sarczoltattiak, miert hogi ni
geniek nem ertik, rutul arczul czabdoslak.

Maga az Poganiak uk meg hodoltak uala, r
uanfogat meg telliesitik uala, meg sem sutan
dolafokhoz uk igen biznak vala.

Az pogarioknac hien folgalnak uala,
dolga esekben sem iyt uala, az vrak dolgar
fagra Vafarnap mehnek uala.

Az Isten igei et vgian el vntak uala, az u iunok
mroc imeleg vala, kiert nagj vrsten te busult haragod me
ltan mi reank salta.

Ninczen sem varosban sem faluban Tanito, mert mind
az rabfagra uiceet, az halgato kozonsleges bunert meltan

Siralmat most nekinc mind holtaiglan hagianak, edes
magzatinktul mikor el bakaftanak, hazas tarsainktul hogi
el bakaftanak bar elnunk se hadnanak.

Mit tes te vrsten fiadnak eltenel, hazas tarsaincnak meg
fertezet testeuel, hanem marad egi ut az Istennek telke,
az fottozot lelekel.

Sarok vagiunk vram ueled nem perelhetunk, te folga
id leuen csak feyet kel haitanunk, keseredes sibus az mit
mostan folunk, meg boczallad mi nekunk.

Az kegietlen nemzet lam meg akar fogiatni, ily tebes
haragiat azert kezdi mutatni, ideie leben mar nekedis vri
sten mi raitunk koniorulni.

Azert ali boszort mar nagj niomorufaginkon, az poga
nok kozot halhatatlan undokfagon, illi nagj dihosseggel
ne vegien hatalmat az keresztien nemzeton.

Ne mondhaslak hogi nincz Istenunk sem hitunk, ne
fedegek semunkben nem segit meg Istenunk, te tiste
kesednek nagj gialazattara fog esni az mi karunk.

Poranok minket te eretted kergetnek, az keresztien
gedert sildoznek, azert igaz Isten legi oltalma
sestellegednek.

ununk erdemli hogi minket mind elitig veri, Chri
stusa ast erdemli hogi ne veri, mind az altal vram
elmedbol veri, bator ez vilagon veri.

adulafunkat vram csak azert keruik, hogi tiste
dalomtul ohasluk, mi is io uoltaban te Istenseged
gi kersegeben ne esunk.

nek az hiuek hogi az bunterest lattiak, ellenseg ve
ben mikor labokat mosak, az irgalmas Isten lam igaz
Isten vort; akkoron ast kialttiak.

Regen Holofernes illien kegietlen vala, keuelisege mi
at o hamar begient ualla, mert egi asoniatat unren sablia
Na-

Nagi sirtian annioknac az gyermekek kialtnak, annal u
zet inuom edes aniam ast mongiak, u edes annioknac csak
nem hafad biuek hogy csak ast sem athattyak.

Nagi undok etellel begeni rabokat tarttiak, az lo huft fo
uetlen u eleikben hanniak, az czikoc uereuel kaczolac te
yeuel begenieket itattak.

Meg nem keserednek az kised gyermekeken, kettose-
uel uket ultetik az nieregben, az artatlanoknak csak sirti
sem hadnak, feyek ofue veresen:

Etekkal itokual uk semmit nem gondolnak, hideggel
halafokon egi salat sem bankodnak, mint az ferget fellel
hagigalni begenieket nem hanniak.

Nehezkes asoniok kik koftok fulnek uala, gyermek
labat foguan az Tibaban vetic vala, ku funek mondhattic
kinek blue raita nem keseredik uala.

Szegieliuk mondan memieken leaniokon, es gyerme-
keken bep asoniallatokon, az minemu feplok u rait-
lottnek, kiert Isten verd torkon.

Nagi veresegeckel kegietlenul kenozzak, i
tozzanak erusen sarczoltattiak, miert hogi ni
geniek nem erik, rutul arczul czabdoslak.

Maga az Pogannak uk meg hodoltak uala, r.
uanfogat meg telliesitik uala, meg sem sutam
dolalokhoz uk igen biznak vala.

Az poganyroknac hiten folgalnak uala,
dolga ekekben sem ivt uala, az vrak dolgar
fagra Vafarnap mennek uala.

Az Isten igei et vgian el vntak uala, az u inon
mroc imeleg vala, kiert nagj vristen te busult haragod me
ltan mi reank falta.

Ninczen sem varosban sem faluban Tanito, mert mind
az rabfagra uitec, az halgato kozonleges bunert meltan

Siralmat most nek sine mind holtaiglan hagianak, edes
magzatinktul mikor el fakastanak, hazas tarsainktul hogi
el fakastanak bar elnunk se hadnanak.

Mit tes te vristen fiadnak eltenel, hazas tarsaincnak meg
ferzetet testeuel, hanem marad egit az Istennek telke,
az fortozot lelecek.

Sarok vagiunk vram ueled nem perelhetunk, te folga-
id leuen csak feyet kel haitanunk, keseredes subol az mit
mostan folunk, meg boczassad mi nekunk.

Az kegietlen nemzet lam meg akar fogiatni, ily tebes
haragiat azert kezdi mutatni, ideie leben mar nekedis vri
sten mi raitunk koniorulni.

Azert zli boszat mar nagj niomorufaginkon, az poga-
nok kozot halhatatlan undokfagon, illi nagj dihosseggel
ne vegien hatalmat az keresztien nemzeten.

Ne mondhaslak hogi nincz Istenunk sem hitunk, ne
munk semunkben nem segit meg Istenunk, te tiste-
kesednek nagj gialazattara fog esni az mi karunk.

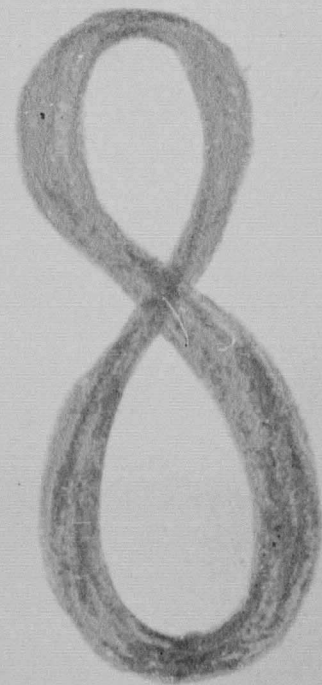
Poganyok ninket te ereted kergetnek, az keresztien
en gedert sildoznek, azert igaz Isten legi oltalma
te tessegednek.

munk erdomli hogi ninket mind eltig veri, Chri-
stus axt erdemli hogi ne ueri, mind az altal vram
elmedbol veri, bator ez vilagon veri,

adulalontat vran czak azert kerulik, hogi tiste-
dalomtul ohasluk, mi is io uoltaban te Istenseged-
gi ketsegeben ne esunk.

nek az hiuek hogi az bunterest lattiak, ellenseg ve
ben mikor labokat mofak, az irgalmas Isten lam igaz
Isten volt, akkoron ast kialttiak.

Regen Holofernes illien kegietlen vala, keuelisege mi-
at o hamar begient ualla, mert egi asoniallat unnen hablia
Na-

ze
ne
u
y
u
fe
h
h
k
k
l
e
g
u
d
c
f
m
l

edes
hogi
még
lke,
olga-
zmit
ebes
lis vri
poga-
eggel
ne
tibre-
estien
oltalma
Chri-
l vram
istesse-
nseged-
ufeg ve
m igaz
ege mi-
hablia
Na-

100 PIONNEFE No 1
LEI 075

Nagi sirtian annioknac az giermekek kialtnak, annal uiget innom edes aniam ast mongiak, u edes annioknac csak nem hasad fiuek hogy csak ast sem athattyak.

Nagi undok etellel begeni rabokat tarttiak, az lo hust fo uetlen ueteikben harriak, az czikoc uereuel kaczolac te yeuel begenieket itattak.

Meg nem keserednek az kisedet giermekeken, kettoseuel uket utetik az nieregben, az artatlanoknac csak sirni sem hadnak, feyek osue veresen:

Etekkel itokual uk semmit nem gondolnak, hideggel halafokon egi salat sem bankodnak, mint az ferget bellel hagigalni begenieket nem sanmiak.

Nehezkes asoniok kik kostok filnek uala, giermek tabat foguan az Tisaban vetic vala, ku fiuek mondhattic kinek fiue raita nem keseredik uala.

Szegieliuk mondani mennieken leaniokon, es giermekeken bep asoniallatokon, az minemu seplok u raitlottenek, kiert Isten verd torkon.

Nagi verefegeckel kegietlenul kenozzak, tozzanak erusen sarczoltattiak, miert hogi ni geniek nem ertik, rutul arczul ezabdoslak.

Magá az Poganiak uk meg hodoltak uala, ruanlagat meg telliestik uala, meg sem futan dolafokhoz uk igen biznak vala.

Az pogani vroknac hinen folgalnak uala, dolga efebekben sem iyt uala, az yrak dolgar fagra Vafarnap mennek uala.

Az Isten igei et vgian el vhtak uala, az u inon mroc imeleg vala, kiert nagj vrsten te busult haragod me litan mi reank salta.

Ninczen sem yarosban sem faluban Tanito, mert mind az rabsagra uiteet, az halgato kozonleges bunert meltan

Siralmat most nekinc mind holtaiglan hagianak, edes magzatinktul mikor el bakaftanak, hazas tarsainktul hogi el bakaftanak bar elnunk se hadnanak.

Mit tess te vrsten fiadnak eltenel, hazas tarsaincnak meg fertezet testeinel, hanem marad egiut az Istennek telke, az fontozot leleckel.

Sarok vagiunk vram ueled nem perelhetunk, te folga id lenen csak feyet kel haitanunk, keseredes subol az mit mostan folunk, meg boczassad mi nekunk.

Az kegietlen nemzet lam meg akar fogiatni, ily lebes haragiat azert kezdi mutatni, ideie leben mar nekedis vrsten mi raitunk koni orulni.

Azert ali bossut mar nagj niomorafaginkon, az poganok kozot halhatatlan undokfagon, illi nagj dihosseggel ne vegien hatalmat az keresztien nemzeten.

Ne mondhaslak hogi nincz Istenunk sem hitunk, ne megjak semunkben nem segit meg Istenunk, te tiste keserednek nagj gialazattara fog esni az mi karunk.

Joanok minket te eretted kergetnek, az keresztien en gedert ildoznek, azert igaz Isten legi oltalma se tistellegednek.

ununk erdomli hogi minket mind eltig veri, Chriaga ast erdemli hogi ne ueri, mind az altal vram elmedbol veri, bator ez vilagon veri.

dulafonkat vran czak azert keruk, hogi tistelle dalomtul ohaslak, mi is io uoltaban te Isten seged gi ketsegben ne esunk.

nek az hiuek hogi az buntetest lattiak, ellenseg ve ben mikor labokat mofak, az irgalmas Isten lam igaz Isten volt, akoron ast kialtatiak.

Regen Holofernes illien kegietlen vala, keuelisege mi at o hamar segient ualla, mert egi asoniallat unnen sablia

Na-

Nabugodonozor kirali s ilyen vala, az Istennek, nepet
vgyi raboltatta vala, kiert az yrsten az oktalan embert, ba
romma tötte vala.

Ki lehet ez földön kegyelemb Pharaon, ismeg kit
büntetet kegyelemből nalanal, az tengerben veszte min-
den nepet, ki töb vala nalunknal.

Senacherib Kirali így keuelkedik uala, az Sidok varait
varait fedi vala, mert sz nyoczuan ezért egy eyel az
Angyal bennök le vagot vala.

Az Madianitai giakra ki ütnek uala, Izrael fiait fellel
üldözik uala, az Gedeon iker három sz magaua igen
meg verte uala.

Antiochus Kirali Sidokat haborgatta, baluani imadára
hairanj u akarta, kit fönnir halallal Isten halakor el veszte
es el ronta.

Az Herodes Kirali is kegyetlenkedic uala, keziu gier
meket fegüetre bauat vala, de az igaz isten vortiek
kel fergekel ot meg etette vala.

Az Sidok az Christust igien kergetik uala, nagj
gekben vegre meg ölték vala, de hamar faggal Titust
üket mind el nefrette vala.

Azert keresienek ne essünk most kesegben,
dalmunk legien csak az Istenben, bizoni maid
abadulafunkat meeg ez földön elünkben.

Kegyelmes az Isten nem uer öröcke minket, egy fen
pilantasi hagiost most csak el minket, de öröcke valo
galmassagabol ismeg fel emel minket.

Oh niomorult fogliok Istenhez kialczatok, na
dalomban remensegben legietek, az ki kezében
id az meg szabadit, semeteckel meg lattiatok.

Az my fiainkat Iralommal el battuk, ezentül azokat
örömmel meg lattiuik, mi elientegünk nec nagj vesedel-
meket nagj örömmel befellük.

ackal ü crette ferette

Azer meg be iutunk az Istennek
tal, es az mi feiünkkel egie leünk az Christus Iesussal,
kit igaz nap fenül hiueid nec te ayandekoztal.

Agy minden idöben igaz iambor lelki pastorokat,
kie te bent igeddel legeltessek az te hiueidet, az te lel-
ked által vezerlied az mi életünket.

Fed foganatossa mi fiuünkben az te bent igedet rö-
czad ez vilagon te az által az czalard öröggöt, es ferez
magadnak nagy beüfeggel mindenüt hiueket.

Agy io feyedelmeket io vrakat iambor tistartokat
Isten föld iambor polgarokat es igaz birakat Isteni erő
gazgassat az örönczokat.

Hogy nagj fiuec ferint ferethessék az te bent neuedet
minden ereyeckel folgalhassak te bent felsegedet es io
iduenieckel oltalmazzak az te nepeidet.

Irgalmassagodbol legi kegyelmes minden büncink
nec, az fegen rabokat szabadic meg kie elpettenek,
minden niomorultat egiebetis az kie keseregnek.

Legy kegyelmes attyoc az aruaknac es az özüegiek
nec, legi vigasztaloi az koroknak es az betegeknek,
az vton iarcnak legi oltalmoc es erős vezerék.

Hogy tüled ezeket meg nierheslic boczasd meg bü-
nünket az Christus Iesusnak bent vereert halgas meg
rette ad meg keresünk.

ZK F.E.L.

tara.

menibeli teremtsnk, az Christus
inc, lelki es testi gonos vedelm-
anc es oltalmazunk.

Kincc io kedue mi reanc aradot, az fiu által meg ni
latkoztatot, kit most minekünk igazan hirdetnek, ü
igeiebből.

Gerizd fel azért az te fent lélkeddel, az mi fiuün-
ket taplalliad igeddel, oltalmazhassuc diczössleged ezzel
minden időben.

Es ueddel rolunk az mi büneinket, es kőnicbicz-
ősrniü ostorodat, ne tekint nekünk nay bünds-
uoltunkat, alnoklaginkat.

Mert mi feyenkent mi kiczinfegünkben, büne-
fogantünc anyanknac meheben, az kie nyome ünc
ez kesertes völgben, Adam testeiben.

Ha meg tekinted az mi büneinket, es fizecz ne-
künc alnoklagunk ferint, ki vilélheti ennc el suli afa-
gat, issoniu voltat.

Igaz vagy azért Abrahamnak vra, keresztienek nek
kegyelmes oltalma, ne büntes minket az te haragod-
ban, igazságodban.

Hala teneked kegyes Attya Isten, dicziret neked
aldot fiu Isten, tífteleg neked fent lelek vristen, most
es öröcke.

PIA CANTILENA.

HAicz meg vristen kegyes füleidet, keresztienek nek
ü imat

ü imatlagokra, fogadgyad kerünk nagy kőnicbücsün-
ket te fogaidnak.

Az meniotiabból nez uala vristen, te fent igednek
ad vilagosságot, es tanoztasd ol az mi fiuünk ből, teie
lgesünk.

Kegyösslegedből hozasd meg büntünket, oldoz meg
minket büntek kötelebből, kőnyörül raytuak, es hely-
heffes minket, oltalmaz ala.

Te nald nekül pok ol az mi lelkünc, te nald nel-
kül karhozatra megünk, kerünc legy veltünk, hogy
mi viléssünk, az meniotiagra.

Te Iesus Christus igaz vilagosságot élet üt öröm, io
es nagy kegyesség, ki az halalbol az te fent uered del,
ker meg uala.

z be elmünkben kerünk ferelmedet, az mi fiu-
ben te nagy igaz hitet, őregbicz berünk az attya
fent feretettet.

leleknek adgyad ayandekat, igaz uallafra
orlagat, az mi restünk nec veddel ondok
geddel.

őrdög legien taol tulünk, kinck eröyet
kontrad, de menyonságbol legyen mi mel-
ük, te segitleged.

Diczössleg legyen az örök Attyának, diczössleg legy
en neked ü hanac, ki fent lelekel vrakodol mostan,
es mind öröcke.

Aufer

V AVFER IN MENSAM.

Eddel vrisen rojunk haragodat, es az te kemeny veres offerodat, nagi bücinkert mi rank ne onczad, boszu allasodat.

Ha bününk serint kezdünk mi fizetni, veresegedet nem alhatta senki, mint ez vilagnak első veszedelmy, nekünk meg jelentik.

Mint mitcánk geridez haragodat, oh mi sent attiank raitunk nagi czapasod, kie nem köldmibec vagyunk mint arniekok rothatando porok.

Meg fertefítettünk attanknac vetkeuel, giarlo milckünk tessünk nec febeuel, mi romlasunkat, nagi vedelmeniel nezd kegielmes semmiel.

Nehad heaban illien nagi munkaiat, ne had beyban az ü sent halalat, az mi vrunknac keferues kenniat az ü aldozattiat.

Adgyad minckünk az te sent lelkedet, esme me meg mi közben iaronkat mert meg esmernek gonossagunkat, veddel haragodat.

Vegie el rojunk az mi bücinkert, es nagi veretiel vetkünkert, ki az Attyauul es az sent kerckel, bizony örök Isten.

AZ IZRAEL FIAINAK SZ

MIVrunk Iesus Christusnak ferelmes Attia vrisen ketir-2 süniek meg immaran ez vilagon nagi haragodat kieben. Ki

tekincz magad erőtlennék, giarlo agosnak, ez mai napot ha neked engettek, holnapot meg lem igertek.

Nehalafad naprol napra teresedet lokara, az halálnak örögia, azt nem tudhatta, az embert Isten hertelen bolittia, nagi hamar meg kel halnia.

Nam iol tudod mint lön dolga, amaz ihu magavat fel fualkodek ü dolgaban gazdaglagaban, kinec az Iste lelket meg kuanahertelen mert ü meg hala.

Az gazdagis am mint iara, az mint sent Lukacz iria, temetete mert lön pokolban, oly nagi kinokban, az fegyen lazar Isten orfagabá, be mene nagi bodoglagbá.

Az mosta keresitienek, ti kie ez földön eltek meg termi bünből hiesletek, es iol ellietek, mert igen rüvid elette ember nec, mit sent Iob mond meg erzetek.

Rüvid embernek elete, kit a föniallat füle, tellies niaualiaackal ideie, minden slüenie, mint mezöbeli virag seplege, így mulik ember elete.

Mint az arniek felhöben el fut az fellegben semmit bizzal eletedben, io ferenczedben, mert ha ma voln nagi io egelegben, holnap lehecz beteglegben.

Azert vgi eli ez vilagban, kefi legi m nider az an, be fall nod az koporloban, legy vig Christusban hogy mikor lelkedet kerimarkaban, ad neki nagi bator

Diczirteffel attia Isten fiadd. Christusnal, (tagbá az vigaftalo f. lelecker, minde az Sbe gi nekünk igaz hitet ez vilagban, mehesünk sent orfagdban.

ALIA.

Hagiarok el hit kerestek, aitalmat ti fitek meg, in
 gine firalla halottiat, mert yotte u bodogfagat.
 Anniak sunniek meg firastal, elceletkezzenek fiokrol
 mert nem halal az u halalok, de eliben meg vyulafok.
 Ez keppen az el vetet magok, rohadafat neuekednek,
 nyen feickek vedok, vegre iq giuulezet adandok.
 Fogad be azert az holt testet, kebeledben fold vegied u
 ter rakargassid u ragait, mint az ades annia magzatit.
 Szent lelekne edemie volt ez, az Istennek edemie volt ez,
 az Christus Iesus lakozot ebben, volt Isteni felelem ebben
 Fold huen tarcz az testet bened, mert mikor u Christus
 el iuued, meg kiuania ott a est tuled, ig lefe bizonial higed
 Noha mostan u rethatando, es idovel porra leendole fel
 tamad Isten fauara, es angiali tennel azert.
 Mostan az vrissen diciznek, az u neuet fel magatal-
 iuk, ki harom semelbe eg Isten, diciztesec orocke amen.
A L I A. Oh mint keseregnek nota.
OH te meg halando emberj nemzetseg, ez vilt mel
 ted meli igen vesofseg, ha te neked nem u Christ
 egy iduofseg.
 Mit uzod oli igé ez, arniek vilagos, mikouen
 galmatoflagod, miert nem hagod el az fol, az
 Czak foglalaros u or hufagos dolgokban,
 segben es tobzodafokban, kitomb kulonit f
 sagokban.
 Tudod hogy az halatran d uralkodik, nem tudod mely
 oraban telkedet ki vait, vaa mikent eltel tudnad megh
 kerdezik.
 Im az vrissennek ragad, nagj ostora, kulso ellensegnek
 u niomorgatala, hirrelen halalnak rettenetes volta.
 De az anak mergus raitad latod vagion, mit tuc; benne
 ha na loked el ki mellion, Isten eleiben samadafra alion.

Meg se esmered meg te a lipatodat, vakmerosegekre ve-
 tetted magadat, mit ez d. iod taha Istennek bosuiat.
 Iay a te eleted ollu mini az virag, nag hamar meg hervad
 meg farad es meg at, fly hasnot ad neked ez vesedo vilag
 El malik mint arniek eber a te napod, mint a fust az para
 eleted ha latod, egi sem pilantasban hogi ha elu nem tudod
 Ebregel immar fel magad ved esedbe, had el buneidet eli
 iambor eliben, Isteni felelemben hitben remensegben.
 Nagj orommel kebuli az Christus napiaia, mikor el iu
 hozid az te halyo lra, vi gan variad utet szabadulafodra,
 Mert mindé infegbol ackor ki ment teged igaz bodogfa
 god meg agia teneked, ha u benne sefe hited remenseged,
 Halalod oraian hi yad segitsegre, telkedet aianlad hatat-
 mas kezeben, hidgied teged vifen orok diczofegben.
 Kerulok azert miies mi idozitonket, halalunk ideien el ne
 non minket, de agia minckunk orok eletunket.
 effel attia mindenható Isten, es az te sent fiad ve-
 tegre, temben az sent lelek vrissen mind orocke Amen.
A Z O N . N O T A R A .
Halido eberek kik most iele vattok, ti veg oratokrol ig
 ndolkogiatok, mert mi attiank fia halna iol lattiatok,
 nehatal rzetese rofreh ma u raita, ez vran kin esik ezak
 Isten tuga, mert u hatalmaban eletunk hatara.
 ez etesseget indiczo ez nekuk, ha vakmero keppe
 bunoen elendetek, kemeni sam adafra iut az ti igietek.
 De mint fogtok samot adni az Istennek, ha ellene iar-
 tok az u igienek, veget nem akartok uetni buneteknek.
 Magatok u kerlek el ne hitesetek, Isten kegielmerol
 meg emlekezzetek, heaban ne legien arrot remensegtek.
 Az Christus halala se hasnal mindenek, se erdemefek ec
 se bunbe eloknek, hasnal ezak az igaz hui kerestiene ec
 Ne bizzatok azert ember erdemeben, se ne maragiatoc
 Santalan bunokben, rehesek vg lestek Isten kegielmeben.

Iduössleg minden igazan keresse, Christus érdemeiben bizodalmas vesse, hitit bent clettel jól meg ekésicze.

Ki végig meg marad hitben az iduözül, testi-halálhozis io rendel az kekül, Christussal öröcke menniorágba örül.

Aklot legien attia fiu es bent lelek, minden alatoktul u magastaltassek, diczeret tistesseg u neki adassek.

A L I A.

IER tegiük el az testeket, adgiük meg tistesegeket, ielen czük meg mi hitünket attiasur beretettünket.

Földhöt teremtettek voltak, földé ismeglen ualtoznak, itiletré fel tamadnak, mikor hallink bauat vrunknac.

Ez uilagon miglen eltek, sok niaualiat benuettek, kyle höt mar ki menekettek, nagi niugodalomra mentek.

Az Christusnac bent halala, löt ünnekik valtsagokra, es az u fel tamadasa, löt meg igazulasokra.

Mar sem az örög se az halal, nem arthat nekik bizomial meg valtattak Christus által, mondhattiak aft batorlagal.

Ore halal hol fulakod, pokol hol a te diadal, nincz raitok semmi hatalmad meg törettet birodalmad.

Czendelegbē uk niugosnak, de ez remenlegbē vadnak hogi meg uk fel tamadnak, menibē meg koronazatnak.

Giarlok voltak u testekben, de lesnek nagi dicsegsēgbe hogi fel tamadnak örömben, mint nap o fenegeben.

Minekünkis legien hitünk, es iokhan relessegiörök, ha Christut Iesusban hisük örök bodogsagot vesünk.

Diczeressel attia Isten, fiu es bent lelek Isten, bent haro sag egi uristen, neki diczössleg-menniegeben.

ORATIO JEREMIAE PROPHE

Mleközze mi törtinek vram mi raitunk, es tekenez meli nagi bidalomban mi vagiunk, mert bönünkert vram böt ostorostanunk, azert süksēg eiel nappal hoz-

szal hozunk.

Örök

Öröksegünk edes hazank masra fordula, az mi hazánk es iofagank Idegenre halla, igiünk iuta iay minekünk nagi aruasagra, mert Istenec nem akaranc terni utara.

Aruasagra nagi inlegre mikent maradank, mert nincz nekünk földön hzunk sem zenig attiank, igie fogiot özuegisegre marada aniank, mert bününkert meg haragut menniei attiank.

Arra iatank hogi meg vizetis pinzen vesünk, es az mi erdönk fajaban nag arron vesük, egeb fele süksēgeti min det benuedünk, mert eg masra sem gödot mi nem uifelunc

Terh alat az rablagban niakunk le segek, seminemü nüt godalam nem engettetek, mert semmi kegiesleg köbünk nē talaltatek, azert hitlen nepnek siue raitunk nem esek.

Hitlen nep közöt kerelsük mi kenierünket, mert földün kben nem segilliük az seg nieket, niomorultakrol el fordittuk mi bemeinket, azert Iste vete reank harag semeket

Attiankis verkeztenek de mar meg holtak, miis köueböi uolunk alnoksagoknac, im mint vasek meg beleie fogok hialnak, mert ellene tunc Isten paranczolattianak.

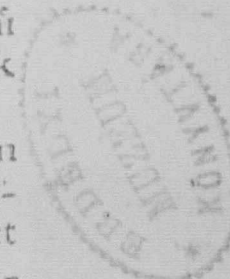
huk bologok voltanak közüttünk most vralkodnak, mert olgak en Istennek mi sem solgalank, miöden Isteni tist meg vralank, azert nisten ki által meg sabadit-

szunk markuncban viselliük az mi lelkünket, nagi ke keserüggel esük mi kenierünket, felele es retteges meg mehtünk, fegiuer elöt kietlenben menttiük seiünket.

Ehleg miat az mi testünk meg fogiatkozok, mint egö ke neneze bönünk meg repedezet, az mi biünk banat miat meg keseredec, lelkünk penig bününk miat ketsegbē esek

Az mi asson nepeink meg gialastattanak, nagi sok süzec poganoktul meg rontattanak, mert nē engedenk Isten papaczol, azert Iste küldte reank sok poganiokat.

Feiede

Fejedelmink mi közzülünk mind ki fogianak, es tanaczado nepek mind el fogianak, a köz nepek eg mas közőt vifiat vonanak, iege hogi maid vege leben mi orfagunknak.

Nagi haragit vagion raitunk az vriftennek, ddrmebeti ellé elüne b. igeienek, es ellene iarunc azert u berzefenek, ez zel adunk minden okot buntetefenek.

Sok ifiu nep nag inleget hitestenekül vaza, ninezē köb-tünk fog ki egbē ferne azockal, mert sam mis vifiat voniāc attiafiackal, immar raitunk te oftorid nagi fok rablaggal

El tanozot mar mi rülünk az mi örömünk, mert korona nekül nagiō mar az mi fejünk, azert fükleg hogi fiuünkbe mi keferegiunc, fūntelenū az Istennek mi köniörögünk

Iai minekünk mert meg bantuk mi Istenünket, azert fog ta keferüleg mi fiueinket, seter homali be bontani bemeinket, vadak rokak fellel lakiak az mi földünket.

Bizodalunk vagion benned fellegecs Isten, mert meg h maracz miu döröcke igeretedben, ha giōtrō dünk buntünk berint az mi testünkben, azert nem hacz el fakadunk tōled lekünkben.

Mire vram mlud öröcke hogi el hacz minket, iij nagi keferüleggel basitab minket, kerük teged tericz hozad az mi fiuünket, mert ne nieriük halad nekül iduōtegünk

Ved el roluuk kerünk teged nagi haragodat, es meg mar minekünk az mi napunkat, kegielmes vartarc meg mi hazainkat, diezertellük mind öröcke f fogedet.

IN VOCATIO SPIRITVS S.
Araliunk mi az Istenek o bent fiához, az mi iduōtegünk Iesus Christushoz, mint kegiēs es hatalmas sabaditök hoz, testi lelki niualiankhoz csak egi yigabralonkhoz.
O irgalmas meg valto fiu vriften, ki orfagels bent attiad dal földön es mennien, te hozad efedezu. onter e-
lünkben.

ben, segitseggel le si minekünk mostani füklegünkben.

Sok füklegünk ioltehet vadnak minekünk, de most neked kinaltkeppen ezen köniörgünk; bent leked erd f ge legiē mi velünk, hog az igaz tudomanibā epüfeter vehesie

Mi elmenknek homaliat tanoztassad el, aiardekoz enge dlmes fiuel leleckel, az te f. agedet vegiük io keduel, tanulhassuk es elünkben kövessük nagi örömmel.

Öregbiczed nevellied bennünket az hitet, es agi igaz fereteret agi remenfeget, agi minden iora valo igikezet b tista lelki esmeretet es bizonyos eletet.

Szent neuedet engedged niluan valhassuk, az ördögöt ez vilagot meg vrathassuk, es te b. orfagodbank kibankohassunk, fellegeddel egieremben öröcke vralkodgunk.

Legien neked dieziret meg turesleg, ki attiazal es fiual vagi egi Istenes, felleges hatalmaslag örök fené meg te ged illet mind öröcke meg lehetlen diezöleg.

PRAECATIO.
Köniörgünk neked Istennek. f. fia, niómorultaknak te bizony oltalma, immar vigacz örök inenni orfagba, tekin ez reánk Iesus Iesus meg niómorultakra.

Szertelegeren eg rontot minket az poganfag, el hagiot minko ainde hatalmaslag, vagiük immar fokaknac bozofag, teg minekünk Christus Iesus mindonben barofag.

Istahokat te b. templomodba, czinaltanak te bozofagoda, kibent kefer minden gonoflagra, tekin ez mostan bent attiadal meg niómorultakra.

Oltalmazad kerektion nepedet, ronez meg immar az pogan nepeket, kik foglalnak bünben fok idöket, tilez meg immar Christus Iesus fertelenfegetet.

Legi minekünk kegielmes kiraliunk, ne birassék pogan tol orfagunk, es ne ne. ed az mi bünös uoltunk, bent

Szont anjaddal Christut leius emlekkel zel rolnk.

Te hiucid te hozzád kiáltunk, igaz hittel te hozzád fo-
hamunk Poganfagban, elni nem akarunk, menioffagban
uralkodni te miattad bizunk.

Vigassagos idöket egy ernünk, folgaidnak kik tudnak
istelni, bent attiadnak mondasaban iarni, batofagot egy
ma nekünk ellenfeget vennünk

Segdelem te most adadillet, hagi dicziret tegedet az kö-
si gy hozzád illik az bizonyi Isteneg, es tened esedzik eg-
ek keresztienseg.

Te uepednek legi oltalmazoi, teged kerünk Istennek
bent fia, enekelliünk neked vigassgba, bent attiaddal bent
seleckel ki magi menioffagba.

TEMPORE INTROITVS.

Uhe menniünk magi örömmel fellegeta Isten az te fen-
üdnek gülekezetenben, az te templomod gesattia
Isten.

Ot meg alunk te elötted fellegeta Isten igaz hitbör do-
unk te elötted, vallast te fünk rolad, Fel gesattia Isten.

Vgi kiuanközör mi lelkünk az te bent igedhez, mint az
somiuhozot faros az vizhez, az hideg ku föhez, Fel:
Öruendezzünk örömnkben fellegeta Isten, Fel be ia
totunk iarnar elődhen, az te templomodban Fel:

Czak ez nekünk igafagunk fellegeta Isten, hagi lakoz-
zek az te neued közörök diczirettel tülünk fel:

Tarcz meg te bekelegedben, fellegeta Isten, ez kiczin
seregeket igaz hitben, te tisteletedben, föllegeta.

Predikaltasd bent igedet fellegeta Isten, ne had somiuhoz
ni az mi lelkünket, hald meg enekünket, fellegeta.

Zengedöznek mi ajakink fellegeta Isten, örüendetes fo-
bm dicziretekben, fellegeta attia Isten,

Aldot uagi te magas n eniben fellegeta Isten, et di-
cziret az te bent templomodban aniafent egihazlan Fel.

FINIS.

Szont ariaddal Christut letus emelk, el rolunk.

Te hucid te hozzád kiáltunk, igaz hittel te hozzád fo
namunk Poganfagban elni nem akarunk, memofagban
uralkodni te miattad bizunk.

Vigasságos idöket agy ernünk, folgaidnak kik tudnak
telni, bent ariaddal mondafaban iarni, batorfagot agy
ni nekünk ellenfegen vennünk

Segítetem te ariaddal, hogi diczirien tegedet az kö
fi, hozzád illik az bizony Istenteg, es tened esedezik eg
elkeretienfag.

Te nevednek legi oltalmazoi, teged kerünk Istennek
bent fia, enckelliünk neked vigassgban, bent ariaddal bent
lelecek ki magi meniorfagba.

TEMPORE INTROITVS.

Ihemeniünk magi örömmel felleget Isten, az te fen
dnek gülekezetiiben, az te templomod gesattia
Isten.

Ot meg alunk te elötted felleget Isten, igaz hitbör, do
unk te elötted, vallast tesünk rolad, Fe gesattia Isten.

Vgi kiuankozot mi lelkünk az te bent igedhez, mint az
somiuhozot farnas az vizhez, az hideg ku söhez, Fel:
Öruendezzünk örömnkben felleget Isten, az te be iu
totunk jannar előben, az te templomodban Fel:

Czak ez nekünk igazfagunk felleget Isten, hogi lakoz
zek az te neued közötünk diczirettel túlünk fel:

Tarez meg te bekelegetben, felleget Isten, ez kiczin
serégek az igaz hitben, te tisteletedben, fölleget.

Predikaltasd bent igeder felleget Isten, ne had somiuhoz
ni az mi lelkünket, hald meg enekünket, felleget.

Zengedöznek mi ariakink felleget Isten, örüendetes fo
bni dicziretekben, felleget attia Isten,

Aldot magi te magas n eniben felleget Isten, az te di
cziret az te bent templomodban ariakent egihazlan Fel.

FINIS.

Szont attiadal Christur letus emlek, zel rolnk.

Te hiucid te hozzád kiáltunk, igaz hittel te hozzád fo-
hamunk Poganfagban, elni nem akarunk, men offagban
uralkodni remiattad bizunk.

Vigasságos idöket agy ernünk, folgaidnak kik tudnak
Istent, fent attiadnak mondasaban iarni, batorfagor agy
na nekünk ellenfegen vennünk

Segdelem te adad adallet, hagi dicziret te gedet az kö-
ny, hozzád illik az bizonyi Istenfeg, es tened esedzik eg-
er keresztienfeg.

Te nevednek legi oltalmazoi, teged kerünk Istennek
fent fia, enekelliünk neked' vigassgba, fent attiadal fent
lelecek ki magi meniorfagba.

TEMPORE INTROITVS.

Felbennünk magi örömmel fellegeta Isten az te fent
idnek gülekezetiben, az te templomod gesattia
Isten.

Ot meg alunk te, elötted felleges Isten, igaz hitbol do-
unk te elötted, vallast te fünk rolad, Fel gesattia Isten.

Vgi kiuankozot mi lelkünk az te fent igedhez, mint az
fomiuhozot farnas az vizhez, az hideg kü főhez, Fel:
Öruendezzünk örömnkben felleges Isten, az te be iu-
totunk imnar elödben, az te templomodban Fel:

Czak ez nekünk igazfagunk felleges Isten, hagi lakoz-
zek az te neved közötök, diczirettel tülünk fel:

Tarez meg te bekefegebben, felleges Isten, ez kiczin-
fergeket igaz hitben, te tisteletedben, felleges.

Predikaltad fent igedet felleges Isten, ne had fomiuhoz-
ni az mi lelkünket, hald meg enekünket, felleges.

Zengedöznek mi ajakink felleges Isten, örüendetes fo-
ban dicziretekben, felleges attia Isten,

Aldot uagi te magas meniben felleges Isten, et di-
cziret az te fent templomodban, aniafent egihazlan Fel.

FINIS.

XVI-ik századi protestáns
énekeskönyv töredéke
Szegedi Gergely: Énekes könyv
Molnár, György: Műnyelv

614 A

Vége